

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N. Y. 10802.
P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

PRÁVO OSOBY A SKUPIN NA SPOLEČENSKOU A OBČANSKOU SVOBODU V OBLASTI NÁBOŽENSTVÍ

Jak jednal Kristus a apoštolové

Bůh povolává lidi, aby mu sloužili v duchu a pravdě, takže jsou vázáni ve svědomí, ale nejsou nuceni. Má totiž ohled na důstojnost lidské osoby, kterou stvořil a která má být vedena vlastním rozhodnutím a požívat svobody. To se v nejvyšší míře ukázalo na Ježíši Kristu, v němž Bůh dokonale zjevil sám sebe a své záměry. Vždyť Kristus, který je náš Mistr a Pán a přitom tichý a pokorný srdcem, své učedníky trpělivě získával a zval. Svá kázání dokonce podpíral a dotvrzoval zázraky, aby povzbudil a posilnil víru posluchačů, ne aby na ně vykonával nátlak. Vytýkal sice posluchačům nevěru, avšak potrestání přenechal Bohu v den soudu. Když vysílal apoštoly do světa, řekl jim: "Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen." (Mk 16,16) Ačkoliv uznával, že je mezi pšenici naset koukol, rozkázal nechat obojí růst až do zně, k níž dojde při skonání věků. Raději se dal nazývat Synem člověka, jenž přišel, "aby sloužil a svůj život dal jako výkupné za mnohé" (Mk 10,45), protože nechtěl být politickým a násilně vládnoucím mesiášem. Sám se projevil jako dokonalý Boží služebník, který "nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí" (Mt 12,20). Uznával světskou moc a její práva, když přikázal platit císaři daň, ale jasně připomněl, že je třeba zachovávat vyšší práva Boží: "Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu" (Mt 22,21). Nakonec při dokonání díla spásy na kříži, jímž lidem zjednal spásu a pravou svobodu, dovršil své zjevení. Vydal totiž svědectví pravdě, nechtěl ji však násilím vnucovat těm, kteří se proti ní stavěli. Vždyť jeho království se neprosazuje úderem meče, ale skutečňuje se svědectvím a nasloucháním pravdě a roste láskou, již Kristus povýšený na kříži lidi k sobě přitahuje.

Apoštolové, poučení slovem a příkladem Kristovým, šli stejnou cestou. Od samých počátků církve se Kristovi učedníci snažili obracet lidi k vynášení Krista Pána nikoli násilnými činy, ani úskoky nedůstojnými

evangelia, nýbrž především silou Božího slova. Statečně všem hlásali úmysl Boha spasitele, "který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu" (1 Tim 2,4); zároveň se však chovali s úctou vůči slabým, i když žijícím v omylu, a tak ukazovali, jak "každý z nás sám za sebe vydá počet Bohu" (Rím 14,12), a proto že je povinen poslouchat svého svědomí. Jako Kristus, tak i apoštolové se stále snažili vydávat svědectví Boží pravdě a více se odvažovali hlásat před lidmi a vládci "Boží slovo s důvěrou" (Sk 4,31). Pevně totiž věřili, že evangelium je opravdu Boží moc ke spasení pro každého, kdo věří. Pohrdli tedy všemi "světskými zbraněmi", následovali příklad Kristovy mírnosti a skromnosti a hlásali Boží slovo s plnou důvěrou v božskou moc tohoto slova, jež je s to zničit všechny mocnosti, které odporují Bohu, a přivést lidi k víře a poslušnosti Kristu. Jako Mistr, tak i apoštolové uznávali zákonitou světskou moc: "Neboť není moci, leč od Boha," učí apoštol, a proto přikazuje: "Každý ať se podřizuje vládní moci; ...ten, kdo se staví proti vládní moci, vzpírá se proti Božímu řádu" (Rím 13,1-2). Zároveň však se nebáli odporovat veřejné moci, jestliže se stavěla proti svaté Boží vůli: "Více je třeba poslouchat Boha než lidi" (Sk 5,29). Touto cestou se ubírali nesčetní mučedníci a věřící v průběhu staletí po celém světě.

(Pokračování)

MÁRIA, VZOR DIEVČAT

*Ty, ktorá si milostiplnou Pannou,
zachovaj môj zrak jasný a čistý,
daj môjmu telu krásu a pôvab.*

*Ty, ktorá si požehnaná medzi ženami,
daj mi hrdosť byť ženou - a radosť z toho,
že môžem obšťastňovať iných.*

*Ty, ktorá si Matkou, priprav ma,
aby som vedela darovať nový život
a pomôž mi darovať svoj vlastný život.*

*Ty, ktorá si Nepoškrvená, daj mi silu
odporovať zlu a bojovať proti pokušeniam.*

*Ty, ktorá si Matkou najkrajšej lásky,
rozšir moje srdce a naplň mi dušu láskou.*

*Ty, ktorá si Matkou Cirkvi,
otvor moje srdce pre celý svet*

p ... j ... Sy ... !

(Feder)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

H Ř Í C H A J E H O N Á S L E D K Y

* Které druhy hříchu rozlišujeme?

Rozlišujeme: a) dědičný hřích, který je hřích našich prarodičů. Trpíme následky dědičného hříchu, ale osobně jsme se jím neprovinili;

b) osobní hřích, kterého se dopouštíme my. Osobní hřích je těžký nebo lehký, zvaný též všední.

*Co je těžký hřích?

Těžký hřích je urážka Boha **ve vážné věci**. Aby hřích byl těžký, musí být splněny tři podmínky:

a) Musí jít o vážnou věc, tj. o něco, co Bůh zakázal nebo přikázal s výhružkou, že jinak ztratíme posvěcující milost a přátelství s ním; např. lhát a touto lží těžce poškodit dobré jméno druhého by bylo těžký hřích; obyčejná lež, která nečiní druhému vážnou škodu, je hřích lehký.

b) Kdo se dopouští hříchu, musí si být vědom, co dělá, a že to je vážná urážka Boha; např. zabít druhého vědomě a protiprávně by byl těžký hřích; zabít někoho opravdu náhodou by nebyl vůbec žádný hřích.

c) Kdo hřeší, musí dát plný souhlas. Kdo jedná za okolností, které ho olupují o svobodu vůle, těžkého hříchu se nedopouští.

* Jaké jsou následky těžkého hříchu?

a) Těžký hřích ničí, odnímá božský život, posvěcující milost. Proto ho nazýváme též smrtelný hřích, protože působí duchovní smrt, "smrt Boha v nás".

b) Těžký hřích působí, že člověk není schopen plně bohulibého činu. Jeho skutky jako by vycházely z otráveného pramene.

c) Protože těžký hřích znamená odmítnutí Boha, hříšník se vystavuje trestu věčného zavržení.

* * *

Jejich život - k nebi cesta tak praví Lev XIII. v Encyklice o sv. Cyrilu a Metoději. Byla to cesta klikatá, plná stoupání a klesání. Vedla však za cílem: Ježíš a duše! Proto opustili vlast a své osobní zájmy, šli k nám - do ciziny, kde již sice zakotvilo křesťanství, ale vládl ještě pohanský život. Námahy, starosti, pronásledování, podezírání, věznění, Cyrilova předčasná smrt, ale všecko tak svatě a láskou prohráté, že to vedlo k nebi.

ÚMYSLY na MŠE SVATÉ - Červenec:

1. Za zemřelé rodiče Krupkovy a Flamíkovy - manž. Krupkovi
2. Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
3. Za zemřelého Jana Javoru - jeho velk s r di ou
4. Za zemřelého Františka Pavlicu - jeho manželka a dcera s rodinou - Za zemřelé Štefana, Ladislava a Julia Kuzmovy - paní Irma Doskočilová s rodinou
5. Za zemř. bratra JUDr. Jindřicha Seiferta - setra Jelena Rennerová
6. Za zemřelé Aničku a Antonína Paškovy - rodina Jelínkova
7. Za zemř. Gledas Le Duc - paní Anna Masarikova
8. Za zemř. Frant. Pavlicu a dceru Marii - manželka a rodina Smrčková
9. Za zemřelého Jana Janušáka - rodina Jelínkova
10. Za zemřelého Josefa Gluvňu - paní Stázi Stanko
11. Za zemřelého Josefa Gluvňu - pan a paní Matulovi
12. Za živou a zemřelou rodinu Sukupovu z obou stran
13. Za rodiče, sourozence s rodinami, příbuzné a dobrodince
14. Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera - Za zemřelou maminku Marii Hromádkovu - manželé Stránští - Za zemřelho manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
15. Za zemřelé rodiče Marii a Františka Novákovy, jejich syna Jiříka a svého syna Jiříka - pan Láďa Novák
20. Za zemř. Aničku a Ant. Paškovy - manž. Marek a Bohd. Poláškoví
21. Za zemřelého manžela a živou a zemřelou rodinu z obou stran - paní Anna M. Cífková
22. Za zemř. Ing. Milana Spíška a rodinu z obou stran - manželka a syn
23. - Za zemřelou sestru Adélu Pokornou - paní Helena Stachová
25. Za zemřelé Josefa Frantu a jeho manželku Bertu - rodina Naňkova
26. Za živou a zemřelou rodinu Molnarovu - Za zemř. Annu Hricovu - pí Marie Kanyerová a manželé Škrkoňovi
27. Za zemřelého tatínka Vojtěcha Jandečku - manželé Weirichovi s rod.
28. Za zemř. bratra Josefa v den druhého výročí - paní Jarmila Múdrá
29. Za živou a zemř. rod. Benáčkovu z obou stran - manželé Benáčkovi

Srpen:

1. Za zemřelého Jana Gašparíka - jeho manželka a děti
3. Za zomrelých rodičov z oboch strán - paní Jolana Pagáčová
4. Za zemřelého manžela - paní Marie Vaňková
5. Za zemřelého Nika Kanyera - jeho manželka a dcera s manželem
11. Za zemř. maminku a tatínka Josefa a Josefu Sukopovy - pan Jenda

Sukop

11. Za zemřelého Dr. Jaroslava Stránského - manželé Stránští
12. Za živé a zemřelé rodin Horákovy a Křenčíkovy - pí. Mary Horáková
15. Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
 - Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
 - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
19. Za živé a zemřelé členy rodin Daňkovy a Kadlčkovy - manž. Daňkovi
20. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
21. Za zemřelého Petra Otrubu - jeho manželka paní Anna Otrubová
 - Za zemřelého tatínka Petra Otrubu - manželé Petr a Marie Otrubovi
 - Za zemřelého tatínka Petra Otrubu - manželé Jerry a Mary Otrubovi
26. Za zemřelé rodiče a příbuzné z obou stran - manželé Doskočilovi

* * *

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

ZEŘEL Msgr. Štefan J. Hudáček, bývalý farář u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně - a Branko D. Cerino. - Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Pan Jan Lukas se dožívá pětasedmdesátky. Z plna srdce mu blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví vždy v selou m, s., Bož. ochranu a hojné požehnání!

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Možnost svatě zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostela.

* * *

Keby krestania čo len raz začali vážne brať svoju vieru, urobili by takú revolúciu, akú svet ešte nevidel, a po nej už by nebolo možné urobiť inú.

(Clemenceau)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

MARIA PANNO, MATKO SLOVA

1 - Maria Panno, Matko Slova,
v prokladců hadím syčení
srazit se v rosu písňě znova
přej mlze mého mlčení,
když chystám se ti přinést pouti
a sklíčkem střepů rozbitých
lze sotva tolik pohrdnutí
co každou z prázdných dlaní mých.

2 - Jak často však, co malíř Lukáš
zpodobil hroznou krásu tvou,
malířům milostivě vnukáš
přiblížit se ti oslavou,
jak často vzešla z jejich plátna
zář tvého Nanebevzetí,
a úsměv tvůj pšeničně zlátna
k m nům dával úpěti.

3 - I na mne dneska vlídně shlédni,
když v skutcích svých se shledávám,
když spínám v růženec den ke dni
a na cestu se vydávám,
na duši mou, jež v loktech těla
chovala slovo jako ty,
zajetí jeho přetrpěla,
zkusila muka Golgoty.

4 - Pro podobnost tu odporoučet
já troufám si ji ubohou,
i duší drahých bědný součet
prorážející oblohou,

to osení, jež tmou se dere
z krvavé hlíny dějin všech,
a stébel sterých miserere
v tvé písňě slito sladký vzdech.

5 - By zapálil blesk slova mého,
dej, Matko Boží Hostýnská,
všem skrytým v blankyt pláště tvého
splň přání jejich dětinská,
však právě přec, když biče sviští
a strach si kráčí zbayen pout,
v strhané oči hrůzy přístí
jak pohlédnout, jak pohlédnout!

(Jan Zahradníček: ze sbírky KOROUHE)

Každý skutek bližního ať je ti ponaučením.

Není ani jediného, z něhož by sis nemohl vzít pro svůj život ponaučení. Ty, které zasluhuji chvály, ať ti jsou pobídkou ke ctnosti; ty, které jsou odporné, ať jsou výstrahou, abys tak nejednal.

Lékárníci dovedou připravit lék i z jedu; se stejnou dovedností, s jistější nadějí na výsledek přeměňuj chyby druhých v lék proti své vlastní slabosti. Vidíš-li, že druhý upadl, buď na tomto kluzkém místě opatrnější. Štasten je ten, kdo se poučí z cizích chyb.

(JISKRY SVATÉHO IGNÁCE)

Jeden deň s Don Boskom

Je pol piatej ráno. U Panny Márie Pomocnice zvoní na Anjel Pána. Okolie ešte spí. A spí aj veľký saleziánsky ústav. Iba v jedinom obluku sa začne svietiť. Pri balkóne na druhom poschodí pravého krídla, Don Bosko vstáva. Ako sme spomínali, pred svojou vysviackou si vzal do programu:

- Nebudem viac spávať ako päť hodín denne.

Hľa, podľa toho sa i spravuje po celý život. V tomto máme, popri jeho pokojnej a vyrovnanej povahe druhý dôvod ako mohol Don Bosko za

krátky ľudský život vykonať tak veľmi mnoho vecí.

My dnes žijeme v dobe 8-hodinovej práce. Stala sa ona akýmsi svetovým ideálom. No trpeným ideálom, lebo mnohým i to je veľa. Don Bosko však pracoval najmenej dva razy toľko. Často i viac. A bola to horšia, telo aj dušu zožierajúca práca. Ale práca bola už jeho životom.

Na veži bije päť hodín. Don Bosko kľučí pri modlitbe. Breviár neodbavuje. Pre svoj zlý zrak je už niekoľko rokov od neho oslobodený. Na jedno oko nevidí nič, na druhé málo. Čítať nevláda. Tak teda sám Rím ho od toho oslobodil.

- Hľadte sa spájať s modliacou Cirkvou nejakým iným spôsobom - povedal mu Svätý Otec. Tak teda kľučí. Ruky má zopäté, oči zatvorené. Nepohnute a ticho kľučí. Zdá sa, že len jeho telo je ešte tu, ale duša už odletela k Bohu a zhovára sa s Ním ako dieťa so svojím otcom. Pozdravuje Ho, klania sa Mu. Obetuje Mu seba, svojich synov, celé svoje dielo. Opytuje sa Ho, prosí Ho o radu. Počúva Jeho rozkazy a ďakuje Mu za všetko. A potom, ako volakedy ako dobrý a svätý Job, i on odprosuje Boha za všetky slabosti, viny a hriechy svojich detí a svojich pracovníkov. Takto prebehne hodina. Niekedy i viac. Veď potrebuje toho veľa. Celý deň musí rozdávať z veľkých nebeských darov, ktoré teraz plným náručím dostáva a berie od Otca nebeského a od svojej dobrotivej Matky Panny Márie Pomocnice. Je to teda akási rodinná hodina Don Boska s Pánom Bohom a Pannou Máriou. Vyznávajú si lásku, sľubujú si vernosť a podávajú si ruku, že sa nikdy a nikdy neopustia.

Niekedy - tak sa zdá - že Boh a Panna Mária zostupujú z neba a idú na návštevu k svojmu miláčikovi Don Boskovi. A zasa čochvíľa vidno, ako by Don Bosko opúšťal zem a letel hore k nebu vrátiť im ich návštevu a azda kde-tu dozvedieť sa nejaké tajomstvo, ktoré sa týka jeho diela, jeho synov a budúcnosti.

Keby svet vedel, čo je modlitba! Najviac ľudí sa vyhovára, že ne-

majú kedy sa modliť. A nechcú veriť, že modlitba je pri návale práce vždy najlepším pomocníkom. Kto nemá času na modlitbu, nemáva času ani na prácu. A kto nemá rád modlitbu, ten nebýva ani práce milovníkom.

Modlitba a práca sú sestry. Najlepšie, najúspešnejšie pomáhajú človekovi vždy spolu.

A tak to bolo i u Don Boska.

Len čo skončil svoju modlitbu, už sedal k písaciemu stolu, aby v mene Božom a s pomocou Božou zasa pokračoval. kde večer s prácou prestal. Dokončil svojim jednoduchým, hrubým písmom, čo bolo treba dokončiť; opravil, čo bolo treba opraviť, alebo si v krátkých heslách zaznačoval, na čo nechcel vo veľkom labyrinte dennej práce zabudnúť. Tak napríklad vidíme na jeho stolíku rozpravu, o ktorej sa Don Bosko pomerne dosť narozmýšľal.

(Alberti - Jur, Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Václav Sládek:

T Ě . . . N E J M E N Š Í M

Já, kočička malá,
jak jsem ráno vstala,
hned jsem to sluníčko
smát se uhlídala.

A kádyby se smálo
stokrát do pokoje,
tak se neusměje,
jak matička moje.

